

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

שבענו מטובך

ארבע שעות חלפו ביעף, עוד הוסיף עליהם מגנטים ובנה שבילים וכבישים, וכמוכן, זמן התפלה חלף מפבר. הלך אליעזר והביא ממתקים מהארון והחל לאכל ספריות בזו אחר זו. כמעט יום שלם חלף ואליעזר התפלל מאחר מאד! למחרת שוב, קם אליעזר בשעה לא-שעה, רץ למשחקיו הפזורים על הארץ מאתמול והתעסק עמם שעות מספר. לאחר מכן עבר לציר ולצבע עם לורדים על דפי יצירה גדולים. עוד חפש אחר אכל ומיני מתיקה לרב, התפלל מאחר מאד, וכל שכן כמעט ולא למד...

כעבר שלושה ימים נכנס לבית המדרש. בעזרת הנשים ראה את חבריו יושבים ומאזינים לדרשון נאה שהגיע במיוחד לחברה לכבוד 'בין הזמנים'. התישב להקשיב, ולבו החל להתעורר בקרבו. "דעו לכם ילדים יקרים", אמר הדרשון, "רבינו מספר לנו מהבן מלך שרץ אחר הבהמות ורדף אחריהם הרבה, עד שהגיע הצדיק וגלה לו כי אין הוא רודף כלל אחר בהמות כי אם אחר עונותיו. גם אנו כשאנו רודפים אחר הבלי העולם כל היום, זה פי אנו מרגישים חסרון. אך באמת מה שמביא לנו שמחה אמיתית הוא כשלומדמים ומתפללים כראוי, כי באמת זה שרודף אחר משחקיו והבלי עולם 'כל היום' זה בא מחמת חסרון שחסר לו. ואין אנו מלאים ושבעים מעבודת ה'. אבל האמת היא שרק תורה ומצוות וחסד ועבודת ה' נותנת שבע אמתי לאדם, וחדל לנו לרדף אחרי הבלי העולם, כי זה רק העונות שלנו".

שם ביער המשיך בן המלך לרדף אחר הבהמות. הם ברחו רחוק יותר. והנה ראה שעומדים לאכל עשבים, הלך שוב לתפסם ואלו הם בורחים מיד. והלך אחריהם והם בורחים. ונתירא מקול נהמת החיות ועלה על אילן וראה ששוכב שם אדם. וספר לו שבא לכאן על ידי שהיה רועה הבהמות וברחו לו. אף הוא ספר שבא לכאן על ידי שרדף אחר הסוס שרכב עליו וברח ממנו בעת שעמד לפוש.

כשנעשה יום ראו את הבהמות. ירדו תכף והחלו לרדף אחר הבהמות והסוס. והבהמות ברחו יותר. בתוך כך מצא שק עם לחם, ועוד מצא אדם. שאלו האדם: "איך הגעת לכאן?" וספר לו שרדף אחר הבהמות שברחו. אמר לו האדם: "חדל לך לרדף אחר העונות, כי אין זה בהמות כלל, רק העונות שלך הם מוליכים אותך כך, די לך. בא עמי ותבוא למה שראות לך".

הטעות התגלתה והבושה היתה גדולה. בעוד האדם בטוח שרודף אחר הבהמות האבודות מגלה לו 'איש היער' - הצדיק, כי אין הם בהמות כלל אלא עונות! ואז מגלה ואומר לו הצדיק: "בא עמי, ואראה לך מה טוב לך באמת".

ימי בין הזמנים הגיעו, אליעזר אינו ממחר לקום מקדם. אין חיידר, וההסעה לא מגיעה. נתן להמשיך בשנה. בשעה 10:33 קם בעצלותו התחיל לשחק עם שני הטורקטורים הגדולים האהובים עליו. אחד נוסע קדימה והשני אחורה, זה מעלה וזה מוריד. על ידם הניח קופסת כדורים, אותם הרים עם הדחפור הגדול, והחל לנסע לבית שבנה מקביות עץ.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"א - מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו (4)

ואמר לו: (הינו אדם היער לבן המלך האמת) מה אתה עושה כאן? הטיב לך שיהא רודף אחר הבהמות כנ"ל. אמר לו האדם הנ"ל: חדל לך לרדף אחרי העוונות! כי אין זה בהמות כלל, רק העוונות שלך הם מוליכים אותך כה. די לך. כבר קבלת את שלך, הינו הענש שלך כבר קבלת, ועתה חדל לך מלרדפם עוד.

בוא עמי ותבוא למה שיאית לך והלך עמו. ונתירא לדבר עמו ולשאלו. כי אדם כזה, פן יפתח פיו ויבלענו. (הינו שזה הבן המלך האמת הלך עם האדם היער הזה, והיה מתירא לדבר עמו ולשאול אותו דבר, פן יפתח פיו ויבלענו. כי הבין שאין זה אדם כלל) והלך אחריו.

בתוך כך פגע את חברו שרדף אחר הסוס כנ"ל. ותכף כשראהו רמז לו: תדע, שאין זה אדם כלל, ולא תשא ותתן עמו כלל. כי אין זה אדם כלל!

בתוך כך מצא שק עם לחם. וזה חשוב בודאי מאד מאד במדבר. ולקח השק על כתפו, והלך אחרי הבהמות.

בתוך כך פגע באדם אחד ונתבהל מתחלה. אך אף על פי כן היה לו לנחמה קצת, מאחר שמצא כאן אדם. ושאל אותו האדם: "איך באת לכאן?" חזר הוא ושאל את האדם הזה: "איך באת אתה לכאן?" הטיב לו: "אני, אבותי ואבות אבותי נתגדלו כאן. אך אתה, איך באת לכאן, כי לכאן לא יבוא כלל שום אדם מן הישוב." ונתבהל, כי הבין שאין זה אדם כלל. מאחר שאומר שאבות אבותיו נתגדלו כאן, ואדם מן הישוב אינו בא לכאן. על פן הבין שבודאי אין זה אדם כלל. אף על פי כן לא עשה לו כלל וקרבו. (הינו שזה האדם היער לא עשה שום רעה לזה שהלך אחרי הבהמות, שהוא בן המלך האמת שנחלף כנ"ל)

וְהִלֵּךְ מִיַּד וְלָחַשׁ לוֹ בְּאָזְנוֹ כֹּל זֶה. שְׂאִין
זֶה אָדָם כָּלָל, וְכוּ' כַּנ"ל.

וְהִסְתַּפֵּל חֲבִירוֹ, (הֵינּוּ הָאָדָם שֶׁל הַסּוּס)
וַיֵּרָא וְהָיָה שֶׁק עִם לֶחֶם עַל כֶּתְפוֹ.
וְהִתְחִיל לְהִתְחַנֵּן לוֹ: אַחֵי! זֶה כֶּמָּה יָמִים
שֶׁלֹּא אֶכְלֵתִי, תֵּן לִי לֶחֶם! הֲשִׁיב לוֹ: כָּאֵן
בְּמִדְבָּר אֵין מוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, כִּי חַיִּי קוֹדְמִין
וַאֲנִי צָרִיךְ הַלֶּחֶם בְּשַׁבִּילִי.

וְהִתְחִיל לְהִתְחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵד: אֵתָן
לָךְ מָה שְׂאֵתָן (אָךְ בְּוֹדָאֵי אֵין מוֹעִיל שׁוֹם
מֵהָר וּמִתָּן בְּעַד לֶחֶם בְּמִדְבָּר) הֲשִׁיב לוֹ: מָה
תִּתֵּן לִי, כִּי מָה תוּכַל לָתֵת לִי בְּעַד לֶחֶם
בְּמִדְבָּר. הֲשִׁיב לוֹ: (הֵינּוּ זֶה שֶׁבִקֵּשׁ הַלֶּחֶם,
שֶׁהוּא הָאָדָם שֶׁל הַסּוּס, הֲשִׁיב לָאָדָם שֶׁל
הַבְּהֵמוֹת, שֶׁהוּא בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֲמֵת) אֵתָן לָךְ כֹּל
עֲצָמִי, שְׂאֵמְכֹר אֵת עֲצָמִי לָךְ בְּעַד לֶחֶם.

וְנִתְיָשַׁב: (הֵינּוּ הָאָדָם שֶׁל הַבְּהֵמוֹת נִתְיָשַׁב
בְּעֲצָמוֹ) לְקִנּוּת אָדָם, כְּדָאֵי לִתֵּן לוֹ לֶחֶם!
וְקָנָה אוֹתוֹ לְעַבְד עוֹלָם. וְנִשְׁבַּע לוֹ בְּשִׁבוּעוֹת
שֶׁיְהִיָּה לוֹ עֶבֶד עוֹלָם גַּם כְּשִׁיבּוֹאוֹ לְיִשׁוּב,
וְהוּא יִתֵּן לוֹ לֶחֶם. דִּהֵינּוּ, שְׂאֵאֲכִלוּ יַחַד מִן
הַשֶּׁק עַד שִׁיכְלֶה הַלֶּחֶם. וְהִלְכוּ יַחַד אַחֲרֵי
הָאָדָם הֵיֶעַר הַנ"ל. וְזֶה הָעֶבֶד הוֹלֵךְ אַחֲרָיו

(הֵינּוּ זֶה הָאָדָם שֶׁל הַסּוּס שְׂנֵמְכֹר לְעַבְד
לְהָאָדָם שֶׁל הַבְּהֵמוֹת, הִלֵּךְ אַחֲרָיו אַחֲרֵי הָאָדָם
שֶׁל הַבְּהֵמוֹת. וּשְׁנִיָּהֶם הִלְכוּ אַחֲרֵי אָדָם הֵיֶעַר)
וְעַל יְדֵי זֶה הִקַּל עָלָיו קֶצֶת. כְּשֶׁהָיָה
צָרִיךְ לְהַגְבִּיָּה אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזָה עֲנִין
אַחַר הָיָה מְצוּנָה עַל עֲבָדוֹ (הֵינּוּ עַל זֶה
הָאָדָם שֶׁל הַסּוּס שְׂנֵמְכֹר לוֹ לְעַבְד) שְׂיַגְבִּיָּה
לוֹ וְשִׁיעֵשָׂה לוֹ חֶפְצוֹ. וְהִלְכוּ יַחַד אַחֲרֵי
אָדָם הֵיֶעַר הַנ"ל. וּבָאוּ לְמָקוֹם שֶׁהָיוּ שָׁם
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים וְנִתְפַּחַד מְאֹד. וּמִחַמַּת
הַפֶּחַד שָׂאֵל אֵת הָאָדָם הֵיֶעַר: אֵיךְ נִעְבֹּר
כָּאֵן?! הֲשִׁיב לוֹ. הֲלֹא גַם זֶה יִפְלֹא (אֲלֹא
מֵאֵי) אֵיךְ תִּכְנֵס וְתִבּוֹא לְבֵיתִי?! וְהִרְאָהוּ אֵת
בֵּיתוֹ שְׂעוּמֵד בְּאֹוִיר. וְאֵיךְ תִּכְנֵס בְּבֵיתִי?!
וְהִלְכוּ עִם הָאָדָם הֵיֶעַר הַנ"ל, וְהֶעֱבִיר אוֹתָם
בְּשָׁלוֹם. וְהִכְנִיסָם לְבֵיתוֹ וְהֶאֱכִילָם
וְהִשְׁקָם. וְהִלֵּךְ לוֹ. וְזֶה (הֵינּוּ בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֲמֵת
שֶׁהוּא הָאָדָם שֶׁל הַבְּהֵמוֹת) הָיָה מְשֻׁמֵּשׁ עִם
עֲבָדוֹ הַנ"ל כְּכֹל אֲשֶׁר הָיָה צָרִיךְ. וְחָרָה
לְהַעֲבֹד מְאֹד, עַל אֲשֶׁר נִמְכַּר לְעַבְד בְּשַׁבִּיל
שְׂעָה אַחַת שֶׁהָיָה צָרִיךְ לֶחֶם לֶאֱכֹל. כִּי עֵתָה
יֵשׁ לָהֶם מָה לֶאֱכֹל. וְרַק בְּשַׁבִּיל שְׂעָה
אַחַת, יְהִיָּה עֶבֶד עוֹלָם.

שאלות לחידודא

בחן 38א:

מעשה י"א מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו (4)

- בשמים
- ו. איך נכנסו לביתו של האדם היער?
 - קפצו לשם והגיעו
 - אחד עלה על השני
 - אדם היער העביר אותם לשם
- ז. מה חרה להעבד כשהגיעו לביתו של האדם היער והאכילם?
 - על אשר נמכר לעבד בשביל שעה אחת שהיה צריך לחם
 - על זה, שחבירו מצא את הלחם, ולא הוא
 - על הסוס שנאבד לו
- ח. מה אתה לומד מהסיפור בינתיים?
 - שלא צריך לרדוף אחרי עבודות קשות
 - שצריך להמתין עד שהישועה תגיע
 - שאני בן ה_____.
- ט. האם למדת את המעשה השבוע?
 - רציתי
 - פעם
 - פעמיים

- א. מי מצא במדבר את השק לחם?
 - בן המלך האמיתי
 - בן אדם השני שהיה שם
 - שתיהם יחדיו
- ב. את מי פגע בן המלך אמיתי שם?
 - אדם, שאבותיו נתגדלו שם ביער
 - את שומר היער
 - את אביו
- ג. מה ענה לו כשאמר לו בן המלך אמיתי שהוא רודף אחרי הבהמות שלו?
 - חדל לך לרדוף אחר הסוס
 - חדל לך לרדוף אחרי העוונות
 - חדל לך לרדוף אחרי הבהמות
- ד. בעד מה נתן בן המלך אמיתי לחבירו לחם?
 - שיהיה לו לעבד עד שיגיעו לשוב
 - שיהיה לו לעבד עולם
 - שיתן לו הרבה מעות
- ה. היכן היה עומד ביתו של האדם היער?
 - על האילן
 - באויר

בעומק המעשה

לפי מה שלמדנו עד כה במעשה זו - מנמה אנשים התירא הבן מלך האמת?

תשובות על מעשה י"א בן מלך ובן שפחה שנתחלפו (3)

נמה פעמים מוזכר במעשה י' בערגור ועני, ובמעשה זו "ונתיישב בדעתו"?

במעשה י': 2 פעמים

במעשה י"א (זו): 2 פעמים

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com